

og ikke bør opnaas gennem Stattelovene; men kun ved moralske Midler. Vi have her kun at tage Hensyn til de giene Forhold, og naar vi gjøre dette, kunne vi ikke gaa ud fra Andet, end at Brændevin er en almindelig Livsforbrødenhed for den menige Mand i Danmark, og det i høiere Grad, jo mindre velstillet han er i Samfundet. Ved at fordyre Brændevinen komme vi derfor til at beskaffe den menige Mand i høiere Grad, og man kan næsten sige, at vi derved komme til at beskaffe Befolkningen i et Forhold, der er modsat en stigende Skala, men derved tror jeg ingenlunde, at vi bør indlade os. Dette med Hensyn til dette Punkt. — Jeg hørte med en vis Blandet Fornøielse paa det ærede Medlems Foredrag og navnlig paa den første Del deraf. Der var Diebliske, da det forekom mig, at han forsvarede Mindretallet, men der var ogsaa Diebliske, hvori han kom til høist mærkelige Resultater, og saaledes paastod han f. Ex. en Gang, at Flertallets Forslag snarere vilde virke til en Nedsættelse i Brændevinsprisen eller i alt Fald i mindre Grad virke til en Forhøielse af den end Mindretallets. Nei, mine Herrer, der kan ikke være to Meninger om, at Mindretallets Forslag maa medvirke til en Nedsættelse i Brændevinsprisen, samtidig med, at det som den ærede Ordfører for Udvalget har paavist, medfører en Forøgelse i Statens Indtægter, hvorimod Flertallets Forslag lige saa utvivlsomt vil medføre en Forøgelse af Brændevinsprisen, samtidig med, at det forøger Statens Indtægter. Forskjellen mellem Flertallets og Mindretallets Forslag, er for det Første den, at Flertallet foreslaar Afgiften sat til 6 Sk., medens Mindretallet foreslaar den sat til 5 Sk. pr. Pot, og for det Andet er det den, at Mindretallet i denne Lov foreslaar optaget Bestemmelserne om Spiritusolden, saaledes at denne nedsættes til omtrent $\frac{3}{4}$ af hvad den nu er. Det er ved Forbindelsen imellem disse to Forslag, Mindretallet mener at kunne opnaa baade en forøget Indtægt for Staten og en ringere Pris paa Brændevinen, samtidig med, at det ikke mener at gjøre Brændevinsbrænderne Uret. Den ærede Ordfører har allerede gjort opmærksom

paa, at man i Almindelighed ansaaer Brændevinsproduktionen i Danmark for lav, naar man kun ansætter den til 30 eller 33 Millioner Potter. Den er efter Beregninger som ere anstillede af bekendte Statistikere, 36 Millioner Potter, og Aarsagen til denne Afvigelse fra Tabellerne er den, at der paa en hel Mængde Toldsteder ikke finder nogen nøiagtig Beregning Sted af Potteantallet, men man angiver uden videre Aar ud og Aar ind det Antal Potter, der produceres, til at være det samme. Man kan umiddelbart ad statistisk Veie ved en Sandsynlighedsberegning, som har overpædentlig Meget for sig, komme til det Resultat, at der her i Danmark produceres 36 Millioner Potter Brændevin om Aaret, og naar man spørger, hvor Meget disse 36 Millioner Potter nu indbringe, er Svaret det, at de indbringe omtrent 1,700,000 Rb. Det er en bekendt Sag, at Brændevinsafgiften nu er saa stor, men ved en Afgift af 5 Sk. pr. Pot vil den indbringe mellem 1,800,000 og 1,900,000 Rb., omtrent 1,870,000 Rb. Man vil måske sige, at det store Valg mulig i en vis Grad vil bringe dette Udbytte til at gaa ned, men dette gjælder ikke paa samme Maade, naar vi lægge Potteregningen til Grund, som naar vi lægge Karrumsbeskatningen til Grund, thi det er bekendt, at der af 12 Tonde Karrum efter den nuværende Beregning udvindes et meget forskjelligt Udbytte. Derimod er i den foreliggende Brændevinslov Forholdet imellem Karrumsbeskatningen og Udbyttebeskatningen sat nogenledes efter det Antal Potter, som kan udvindes i Brænderier, som ikke ere Gjenbrænderier, og det saar altsaa forudsættes, at de Brænderier, der beholde Karrumsbeskatningen, ikke i Gjennemsnit ville faae synderlig flere Potter p. Td. Karrum, end det her forudsat i Beregningen. Det maa vel erindres, at Statskassen gennem det frie Valg vil tabe ved de Brænderier, der antage Udbyttebeskatningen, medens den i langt ringere Grad ellers maa slet ikke vil miste Noget ved de Brænderier, der beholde Karrumsbeskatningen. Det er et Resultat, som man naturligen maa komme til, naar man betragter de faktisk tilstedeværende